

Bozgan împotriva României - 35097/02

Hotărârea din 11.10.2007 [Secția a III-a]

Art. 11

Art. 11 § 1

Libertatea de asociere

Refuzul înregistrării unei asociații doar pe baza bănuiei de a desfășura activități neconstituționale, neprecizată în statut: *încălcare*

În fapt: Reclamantul a depus la judecătorie o cerere de înregistrare a Asociației „Garda Națională Antimafia” în Registrul asociațiilor și fundațiilor. Reclamantul a anexat cererii statutul și actul constitutiv al asociației, arătând, în special, că scopul său era de a orienta cetățenii către forme de autoapărare, în cadrul legislativ existent, împotriva crimei organizate și că asociația va identifica, prin intermediul presei, persoanele implicate în crima organizată, înființând o bază de date. Statul preciza, printre altele, că asociația nu se va substitui autorităților statului. Judecătoria a respins cererea, subliniind că obiectivele asociației favorizau realizarea unor acțiuni care presupun ingerința în activitatea autorităților judiciare ale statului și vizau, de asemenea, crearea unor structuri paralele care ar fi controlat aceste autorități. Reclamantul a formulat un recurs, care a fost respins printr-o hotărâre definitivă.

În drept: Refuzul de înregistrare a asociației a constituit o ingerință în dreptul reclamantului la libertatea de asociere. Ingerința este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, și anume protejarea securității naționale și a siguranței publice. Înscrierea asociației a fost refuzată numai în baza statutului său. Instanțele interne și-au întemeiat deciziile pe simpla bănuială că asociația ar avea intenția de a crea structuri paralele cu parchetele. Or, această decizie pare arbitrară în măsura în care o astfel de intenție nu rezulta din statut care, din contră, preciza că asociația își va desfășura activitatea în cadrul legislativ existent și că nu se va substitui autorităților statului. Anterior introducerii cererii de înscriere, asociația nu a desfășurat nicio acțiune de natură a conferi instanțelor cel puțin indicii că ar fi avut intenția de a desfășura activități neconstituționale contrare celor înscrise în statutul său. Prin refuzul de înscriere, autoritățile au împiedicat chiar constituirea asociației. Legea aplicabilă în speță recunoaște instanțelor competența de a dispune dizolvarea unei asociații dacă se dovedește că are un scop contrar legii sau diferit de cel enunțat în statutul său. În consecință, o măsură atât de radicală precum respingerea cererii de înscriere, chiar înaintea începerii activității asociației, apare ca fiind disproporționată în raport cu scopul urmărit și, prin urmare, nu e necesară într-o societate democratică. Cererea de înscriere a fost respinsă fără ca reclamantul să fie în prealabil informat de pretensele neregularități și fără să-i fie cerut să le îndrepte. Obligarea reclamantului la inițierea unei noi proceduri de înscriere i-ar impune acestuia o sarcină foarte grea, mai ales în măsura în care legea îi permitea să îndrepte neregularitățile în cadrul primei sale cereri de înscriere. Astfel, nu se poate considera în mod rezonabil că refuzul de a înscrie asociația în Registrul asociațiilor și fundațiilor răspundea unei „nevoi sociale imperioase” și că era deci o ingerință „necesară într-o societate democratică”.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Art. 41 – Hotărârea constituie în sine o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul suferit de reclamant.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.